

Agata Pilch

Lubaczów, st. 39, gm. loco, woj.
przemyskie, AZP 100-87/39

Informator Archeologiczny : badania 30, 223-224

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

	<p>Uzyskano również jedną datę ^{14}C (Gd-7683), zamykającą się w latach 1151-1244.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Elblągu. Wyniki badań zostaną opublikowane w opracowaniu <i>Wyniki programu badań interdyscyplinarnych. Adalbertus</i>, t. 1. Badania nie będą kontynuowane.</p>
Lembarg, st. 95, gm. Jabłonowo Pomorskie, woj. toruńskie	patrz: neolit
Linie, st. 24, gm. Pniewy, woj. poznańskie	patrz: młodszy przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Lipnica, st. 21, gm. Szamotuły, woj. poznańskie	patrz: neolit
LISEWO, st. 25, gm. loco, woj. toruńskie, AZP 34-44/120	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa kultury amfor kulistych (neolit) • osada wczesnośredniowieczna <p>Badania weryfikacyjno-sondażowe w związku z projektowaną budową autostrady A-1, przeprowadzone w październiku przez mgr. Jacka Bojarskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Założono 25 wykopów o wymiarach 0,5 x 1 m każdy. Łącznie przebadano powierzchnię 6,25 m².</p> <p>W trzech sondażach odnotowano nawarstwienia kulturowe – resztki warstwy i pozostałości obiektów, z których pochodzi większość pozyskanego materiału zabytkowego, datowanego na okres wczesnego średniowiecza.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika oraz w PSOZ w Toruniu. Stan zachowania stanowiska kwalifikuje je do dalszych badań wykopaliskowych przed rozpoczęciem budowy autostrady.</p>
LISEWO, st. 26, gm. loco, woj. toruńskie, AZP 34-44/121	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa starożytnego • osada wczesnośredniowieczna <p>Badania weryfikacyjno-sondażowe w związku z projektowaną budową autostrady A-1, przeprowadzone w październiku przez mgr. Jacka Bojarskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Założono 24 sondaże o wymiarach 0,5 x 1 m każdy. Łącznie przebadano powierzchnię 6 m².</p> <p>W trzech sondażach odkryto pozostałości warstwy kulturowej i relikty obiektów, z których pozyskano większość ruchomego inwentarza zabytkowego (ceramika wczesnośredniowieczna).</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika oraz w PSOZ w Toruniu.</p> <p>Stan zachowania stanowiska kwalifikuje je do dalszych badań wykopaliskowych przed rozpoczęciem budowy autostrady.</p>
LUBACZÓW, st. 39, gm. loco, woj. przemyskie, AZP 100-87/39	<ul style="list-style-type: none"> • osada wczesnośredniowieczna (IX-X w.) • grób szkieletowy (chronologia nieokreślona) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Agatę Pilch (Muzeum w Lubaczowie). Finansowane przez Muzeum w Lubaczowie.</p> <p>Stanowisko znane jest z badań powierzchniowych prowadzonych w 1956 i 1984 roku.</p> <p>W sezonie 1996 odkryto kompletny, dobrze zachowany szkielet ludzki i duże ilości fragmentów ceramiki. Szkielet leżał w pozycji wyprostowanej na wznak, na linii wschód-zachód, z głową skierowaną na zachód i rękami wyprostowanymi wzdłuż tułowia. Brak było przy nim jakiegokolwiek wyposażenia. Większość materiału ceramicznego znaleziono w górnej warstwie, którą tworzyła ziemia narzucona z wykopanego obok rowu na wapno, w niższych warstwach materiału było nieco mniej, ale miał on ten sam charakter. Ceramika wykonana była dość starannie z glin żelazistych schudzonych drobną i średnią domieszką. Większość naczyń</p>

była obtaczana do załomu brzuśca. Nieliczne naczynia grubościennie zawierały grubą domieszkę i były wykonane mniej starannie. Ziemia w wykopie była bardzo przemieszana – prócz materiału wczesnośredniowiecznego wystąpiły nieliczne fragmenty ceramiki nowożytniej, także w bezpośrednim sąsiedztwie szkieletu i pod nim. Były one niewielkie i mogły zostać zawleczone przez drobne gryzonie, których liczne korytarze znajdowały się w całym wykopie. Brak jest danych pozwalających określić chronologię pochówku. W wykopie wystąpiły również bardzo zniszczone kości ludzkie i być może zwierzęce.

Lubieszewo, st. 2, gm. Nowy Dwór Gdański, woj. elbląskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Lublin-Dąbrowa

patrz: neolit

Lubochnia, st. 12, 13, gm. Gniezno, woj. poznańskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Łany Małe, st. 16, gm. Żarnowiec, woj. katowickie

patrz: wczesna epoka żelaza

Łąkocin, st. 1, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

ŁEKNO, st. Ł3, gm. Wągrowiec, woj. pilskie (administracyjnie grunty należą do Tarnowa Pałckiego, gm. Wągrowiec, woj. pilskie), AZP 43-31/44

- ślady osadnictwa neolitycznego
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (środkowa epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich
- grodzisko wczesno- i późnośredniowieczne z zabudową sakralną (IX-XIV w.)
- cmentarzysko wczesno- i późnośredniowieczne (XIII-XIV w.)
- osadnictwo nowożytne

Stacjonarne badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. hab. Andrzeja M. Wyrwę (Ekspedycja Archeologiczna „Łekno” przy Instytucie Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), z udziałem naukowców z Muzeum Archeologicznego w Poznaniu i Instytutu Antropologii UAM. Piętnasty sezon wykopaliskowy i szesnasty sezon badań nad leknieńskim kompleksem osadniczym.

W trakcie dorychczasowych badań stwierdzono na stanowisku nieliczne ślady osadnicze z okresu od neolitu po okres wpływów rzymskich oraz bogate ślady z wczesnego i późnego średniowiecza, a także czasów nowożytnych. Odsłonięto m.in. relikty grodu plemiennego, którego początki datuje się na około IX w., prawdopodobnie grodu państwowego z około X? w., romańską rotundę z około połowy XI w., pozostałości kościoła cysterskiego z kilku faz budowy (od połowy XII do XIV w.), rzędowe cmentarzysko szkieletowe (XIII-początek XIV w.) i kaplicę cmentarną z około połowy XV w. Celem badań w sezonie 1996 było wyjaśnienie kolejnych faz rozbudowy obiektów architektonicznych przylegających od północy do kościoła cysterskiego oraz dalsze rozpoznanie sytuacji kulturowej pod jego relikdami i na zachód od fasady kościoła z fazy A2-2. Eksplorowano warstwy osadnicze związane z zabudową wczesnośredniowiecznego grodu (dwie ziemianki) i dalszy ciąg cmentarzyska szkieletowego. Rozpoznano kolejne fazy rozbudowy budowli przylegających od północy do kościoła cystersów. W obrębie zachodniej części cmentarzyska, na zachód od fasady zachodniej kościoła cysterskiego, odsłonięto kilkanaście grobów i skupisk kości ludzkich. Według wstępnego rozpoznania cmentarzysko funkcjonowało przynajmniej od około 2 połowy XIII w. – spostrzeżenia te będą weryfikowane w trakcie dalszych prac, w tym badań specjalistycznych. Z wykopów pozyskano wiele fragmentów ceramiki naczyniowej, kości zwierzęcych, narzędzi z poroża itp. Badania na stanowisku zostaną rozszerzone na teren podgrodzia (st. Ł4) i „przystani” (st. T2). „Przystań” na podstawie badań dendrochronologicznych datowana jest na 2 połowę XIII w.

Wyniki badań zostaną opublikowane w *Studiach i materiałach do dziejów Pałuk*, t. III, Poznań 2000. Badania będą kontynuowane.